

Senyores, senyors:

Ningú no ignora que demunt d'aquell immens ocea anomenat Pacific, s'extenen milers i milers d'illes de totes grandaries i formes, Formades per diferents composicions geològiques i poblades per diferents races.

No és ara la ocasió d'extendre'm en definicions geològiques, antropològiques, i etniques, No tinc temps i la meva disertació no interessaria segurament a la major part del públic.

Solament, per a donar una lleugera idea de la posició geogràfica que ocupen els arxipelegs de la Societat i del Corall que son els que han servit d'escenari a la pel·lícula Tabú, diré que es troben l'un relativament aprop de l'altre. en el centre del Pacífic, entre els 17 i vint graus de latitud sur. ~~Entorn~~ A unes 3,500 milles marines de les costes d'America.

Hi ha dos tipus característics d'illes en els mars del Sur, les volcàniques i les corallines.

A les primeres pertany Bora-Bora, illa bella i solitaria gaffebe lliure de balnes, lloc en la qual esdevé tota la primera part de Tabú, des d'el començament fins a la fugida dels enamorats protagonistes.

La segona part ~~anomena~~ i el final, esdevenen en l'arxipèleg del Corall, el nom indígena del qual és Tomotú, que vol dir illes llunyanes.

La classificació general geogràfica ^{de Polinesia} ha donat lloc a equivocacions de caracter étnic.

Establirem doncs que Polinesia no defineix un tipu de raça sino que vol dir una extensió d'illes escampades pel Pacífic que han estat g classificades geograficament amb el nom de Polinesia.

Els habitants d'aquests arxipelegs son gaire be tots ~~maorís~~. descendents d'una branca antropològica dels maoris.

I els maoris deuen ~~maorís~~ llur probable origen a la Nova Zelanda o a les illes del estrem sur Pacífic.

Lloc misteriós i imprecís que ells anomenan A v a h i k i .

Segons etnòlegs molt autoritzats que es basen en estudis llargs i profunds varen éssers els maoris els primers pobladors de les illes polinesies.

No em proposo parlar ara ací d'una manera purament científica, podeu estar tranquils, desitjo solament donar-vos una breu idea de les tesis etnològiques mes acceptades fins avui, ço és que els maoris eren una raça tipu tan antiga com la negra o com la groga . I que d'aquesta raça anticuíssima, descendeixen els actuals habitants de la Polinesia ~~maorís~~ mes o menys barrejats amb noves races que hi han anat immigrant. Posteriorment.

Peró deixem difinitivament els esboços científics i pasem a la part descriptiva.

Segurament sentiu impaciencia per a coneixer els paisatges i els typus dels arxipelegs de que hem parlat.

La millor coneixença os la donera el film Tabú que ben tost admirareu en la pantalla.

Jo ,he tingut la joia inponderable de coneixer-los ben d'aprop.

He passat en aquelles illes uns anys, que han estat segurament els mes plétorics de la meva vida.

Peró la meva missió en aquests moments no és descriure sino iniciar, subrallar, les beutats i les costums maoris, Excitar un xic mes la vostra curiositat naturalíssima.

Les illes que passaran dintre uns segons sota els nostres esguards marvellats, son les illes de la Societat, la beutat de les quals fa presonera l'anima de tots aquells que hi han viscut, i les Illes del Corall mes farestegues i mes encuriosidores.

~~Les illes de la Societat son de caracter volcànic, la varietat d'arbres es immensa.~~

En les illes de la Societat que son de caracter volcànic, la varietat d'arbres es immensa.

El banian gegant, el tamanú, el llaure rosa, el burau, guaiavers, llimoners, tarongers salvatges. Tot creix prodigiosament abundant, sobrint les valls i les planes d'una boscuria espessa i matitzada.

Els pimals també son verts, però el tapiç que els cobreix, no està format ni d'arbres ni d'arbustes sino de falguera ~~habuaba~~ áspera, atapaída, completament inpenetrable.

De mitja muntanya avall comencen de sortir de la fronda els magestuosos cocoters,

Llurs immenses palmes argentades es valanceijen per demunt dels altres arbres (son els vertaders gegants de la selva/

Llurs troncs prims, esveltíssims emergeixen hieràtics de la verdura impenetrable i en un silenci d'encantament pregon, canten els torrents, les cascades, i el mar, que trenca eternament contra els esculls corallins

del Corall o Tomotú (~~que vol dir Illes llunyanes~~)
Les illes ~~combinades~~ son ben diferents. Llur composició es purament corallina, es a dir que no estan formades ni per terra ni per pedra ni per lava sino de munts i munts de cadavers madreporics superposats

Sobre un pic sumergit, a uns curante metres de ~~xxxfondaria~~, comença de neixer el corall. (Aquesta bestiola es prodigiosament feconda!)

Poc a poc es forma un con invertit que va aixecant-se fins arribar a flor d'aigua.

~~Elle est admirablement typique et magnifique~~

L'heroi de Tabú poseix una plasticitat perfecta. Es un bell exemplar d'aquesta raça .

Les dones també tenen una gracia esquisita,

En general tots els navegants i homes de ciencia que visitaren aquelles illes entre el 17 i 18 sigle, estan d'acord en afirmar que els polinèsis son une de les races ~~les~~ belles del mon .

Les noies que admirareu dintre uns minuts a la pantalla, os demostraran, que a pesar de la decadencia ~~d'aquestes~~ races, encara cueden typus de dona esplèndids .

Es compren ~~que~~ en plena pujança racial, les idígenes d'aquells arxipelegs fossin unes venus.

Ara voldria definir-vos la paraula T A B U, encara que la cosa em sembla un poc difícil.

Traduir-la es impossible. La prova es que ha estat adoptada sensa traduir en gaire be tots els idiomes moderns i es actualment una paraula d'us molt corrent per a designar una cosa que no pot fer-se

Una mena de prohibició de caracter purament moral o relligios.

A Polinesia és usada en un sentit de prohibició, defensa, objecte sagrad, inviolable.

difinicions

Peró cap d'aquestes ~~parabtes~~ es capaç de donar-vos una idea aproximada de l'extensió supersticiosa , aterrorizant , inplacable ~~et~~ amenaçadore de la paraula T a b u .

Un terreny T a b u no ~~pot~~ ^{podia} trepitjar-se . Una planta T a b u no ~~pot~~ ^{podia}

tocar-se . Un edifici Tabú, no era accessible.

en els homes, Una paraula o una sillaba T a b u no tenia que esser pronunciada .

Un home o una dona T a b u . no podien ésser ni fregats abm la punta del dit.

La historia d'aquests arxipèlegs ens mostra diferents cassos d'homes que un sacerdot o un capitast feia esdevenir t a b u solament per venjança. En aquests cas ningú gosava acostar-se d'aquell desgraciat , ni per a donar-li menjar ni per a guarir-lo en cas de malaltia, Tenien que morir com gossos lluny de tothom.

Encara actualment ,despres de gaire be una centuria de dominació europea, certs llocs, i certs objectes continuen éssent T a b u .

I una paraula així gravada demunt d'unt terreny, d'una roca ~~nnnnn~~ d'una abitació o d'un objecte qualsevol fan sempre un cert respecte a blans i a maoris.

Diuen encara el vells sacerdots i els indígenes que aquell que profani un T a b u serà castigat per forces misteriose i ocultes ,amb malaltian follia , o mort.

Des d'aquí hom pot riure- s de totes aquestes coses, però aquell que ha viscut alguns anys en les illes, aprofitant totes les ocasions, per a coneixer i penetrar el misterios caràcter de la raça maorí, SENSE ARRIBAR MAI A ACONSEGUIR-HO , guarda a tothora un cert respecte mig supersticios, per tot alló que no ha ^{aconseguit} ~~hannibanna~~ deixifrar.

Tenen els maoris, un mirar anígmatic i llunyà . (fixeu-vos en els personatges de T a b u) Comprendreu, que quelcom de subtil i d'inpallable , quelcom que fuig de la nostra pobre intelligencia , plana demunt d'aquesta bella raça misteriosa que nosaltres els blancs, destruim poc a poc sistemàticament i incoscient.